

Μετων., γ λ ε ι ψ ι ά ρ η ς 2, τὸ ὅπ. βλ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ε ἰ φ τ ρ ο ς.

γλειψομαγειρευτούρα ἡ, ἐνιαχ. γλειψομαγερευτούρα Πελοπν. (Πυλ.)

Ἐκ τοῦ ἄορ. τοῦ ρ. γ λ ε ἰ φ ω καὶ τοῦ οὐσ. μ α γ ε ι ρ ε υ τ ο ῦ ρ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ μ α γ ε ρ ε υ τ ο ῦ ρ α.

Γ λ ε ι ψ ο κ ο υ τ ἄ λ α, τὸ ὅπ. βλ.: Αἰνιγμ.

Καρακάξα μακροπούρα | καὶ γλειψομαγερευτούρα (τὸ τηγάνι).

γλειψοσαγάνης ὁ, ἐνιαχ. γλειψοσαγάνης Μακεδ. (Κκ-στορ.) ἀγλειψουχασάνης Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ ἄορ. τοῦ ρ. γ λ ε ἰ φ ω καὶ τοῦ οὐσ. σ α γ ἄ ν η, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ σ α χ ἄ ν η. Ὁ τύπ. ἀ γ λ ε ι ψ ο υ χ α σ ἄ ν ῃς διὰ προθετικῆς α καὶ ἀντιμεταθέσεως.

Γ λ ε ι ψ ο π ι α τ ἄ ς 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γλεντάκι τό, κοιν. γλιντάκι βόρ. ιδιώμ. γλεντάτσι Με-γίστ. Κάσ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γ λ ἔ ν τ ι.

Μικρὰ διασκέδασις κοιν.: Οἱ γείτονες εἶχανε γλεντάκι καὶ βούξε ὁ τόπος ἀπ' τὰ τραγούδια. "Ὅλο γλεντάκια εἶσαι, στρώσον νὰ κάνης καὶ καμμιὰ δουλειά! Εἶναι καλεσμένος σὲ γλεντάκι κοιν. Σεμνὰ γλεντάκια, νοικοκυρίστικα Γ. Ξενόπ., Ἡ τιμὴ τοῦ ἀδελφ., 2, 33. Ἀπόψε εἶναι σαββατόβραδο, ξεκούραση, γλεντάκι, φιλιά, λογάκια γλεντὰ Κ. Παρρο., Μεγάλ. παιδ., 73. Συνών. δ ι α σ κ ε δ α σ ο ῦ λ α, ξ ε φ α ν τ ω μ α τ ἄ κ ι, ξ ε φ α ν τ ω σ ο ῦ λ α.

γλεντάρης ὁ, ἐνιαχ. γλεδάρης Κρήτ. (Μύρθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἄ ρ η ς. Γ λ ε ν τ ῆ ς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γλεντατζής ὁ, ἐνιαχ. γλεδατζής Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - α τ ζ ῆ ς. Πβ. καταλ. - τ ζ ῆ ς.

Γ λ ε ν τ ἄ ρ η ς, τὸ ὅπ. βλ.

γλεντερός ἐπίθ. Στ. Γρανίτσ., Ἀγρια καὶ ἡμερ., 55 γλιντιρός Στερελλ. (Αἰτωλ.) γλιδιρός Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ε ρ ὁ ς.

1) Τερπνός, εὐχάριστος Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.): Αὐ-τὸς εἶναι γλιντιρός τόπους. Γλιντιρὴ λίμνη. Γλιντιρὸ β'νὸ Αἰ-τωλ. 2) Εὐδιάθετος, εὐθυμός Στ. Γρανίτσ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ κάμπος εἶναι ζαλερός καὶ τρώει τὸ γλεντερὸ κοπάδι. Συνών. ἀ λ λ ε γ ρ ἄ τ ο ς, ἀ λ λ έ γ ρ ο ς, γ ε λ α σ τ ὁ ς, κ α λ ὁ χ α ρ ο ς, κ ε φ ἄ τ ο ς, π ρ ὁ σ χ α ρ ο ς, χ α ρ ο ῦ μ ε ν ο ς.

γλεντζέδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γλιντζέδ'κους Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ε ν τ ῆ ς διὰ τοῦ θέμ. τοῦ πληθ. γ λ ε ν τ ῆ ς ἔ δ ε ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι κ ο ς.

Διασκεδαστικός, εὐχάριστος.

γλεντζελής ἐπίθ. ἐνιαχ. γλιτζιλής Θράκ. (Μάδυτ.) Θηλ. γλιτζιλήδ'σσα Θράκ. (Μάδυτ.) Οὐδ. γλιτζιλήδ'κον Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *e ğ l e n c e l i* = διασκεδαστικός. Γ λ ε ν τ ῆ ς ἔ δ ι κ ο ς, τὸ ὅπ. βλ.

γλεντζές ὁ, ἐγλεντσές Λεξ. Βερ. ἐγλεντζές Αἰγιν. Ἴων. (Κρήν. Σμύρν.) — Λεξ. Ψύλλ. Περίδ. Μπριγκ. Μ. Ἐγκυκλ. ἐγλετζές Ἴος Κρήτ. Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ.) ἐγκλετσές Ὑδρ. ἐγ-γλετζές Σύμ. ἐγ-γλεζ-ζές Κάρπ. Κάσ. γλεντζές κοιν. γλιντζές Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἡπ. (Ζα-γόρ. Κουκούλ.) Μακεδ. (Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Ἀχυρ.) γλι-τζές Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Σάμ. (Μαρθόκ.) γλετζές Κεφαλλ. Κρήτ. (Μαλάκ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ. Καλόξ.) Πε-λοπν. (Κοπν. Μεσσην.) Πάρ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Δημητρ. γλεζές Ἀμοργ. γλεντές Παξ. Θηλ. γλεντζοῦ Πελοπν. (Βε-ρεστ. Γαργαλ. Κάμπος Λακων. Κοπν. Μάν. Μαργέλ. Μη-λιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γλεντζέδισσα Λεξ. Πρω.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *e ğ l e n c e* = διασκεδάσις.

1) Ὁ φίλος τῶν διασκεδάσεων κοιν.: Ὁ πατέρας του ἦταν μέγας γλεντζές. Κάθε βράδυ ξενύχταγε 'ς τὶς ταβέρνες. Ὁ γιός της εἶναι ὁμορφάντρας καὶ γλεντζές κοιν. 'Σ τὰ παλιὰ χρόνια εἶχαμε καλοὺς γλεντζέδες Πελοπν. (Κλειτορ.) Εἶναι μεγάλη γλεντζοῦ, δὲν τῆς παραβγαίνει κανένας 'ς τὸ γλέντι Πελοπν. (Κοπν.) Εἶδες, μωρή, τί ἐγ-γλετζές εἶναι ὁ ἀξάερός σου! Σύμ. Εἶναι πονὸν γλιντζές οὐ γιός τ'ς κὶ γι' αὐτὸ τὸν ἀγαπᾶν Ἡπ. (Ζαγόρ.) Εἶναι γλιντζές κ' εἶχ' καλὴ καρδιά Εὐβ. (Αἰδηψ.) Αὐτὸς οὐ ἄθρομπους εἶναι διὰ γλιντζές Στερελλ. (Ἀχυρ.) Οἱ γλιντζέδες τρώγουν τὰ λιφτά τ'ς κὶ δὲν τὰ λουγαρίζ'ναι αὐτόθι. || Ἄσμ.

"Αἰ, γλεντζοῦ καὶ χορευτοῦ, | περπάταες καὶ χόρευες (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.) Συνών. γ λ ε ν τ ἄ ρ η ς, γ λ ε ν τ α τ ζ ῆ ς, γ λ ε ν τ ῆ ς ἄ ρ η ς, γ λ ε ν τ ι σ τ ῆ ς, γ λ ε ν τ ο κ ὁ π ο ς, χ α ρ ο κ ὁ π ο ς. 2) Διασκεδάσις Αἰ-γιν. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ. Μέτρ. Τσακίλ.) Ἴος Ἴων. (Κρήν. Σμύρν.) Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. (Μαλάκ. Σέλιν. Σφακ. κ.ά.) Μακεδ. (Ὀλυμπ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Παξ. Πελοπν. (Σουδεν.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Ὑδρ. — Λεξ. Βερ. Περίδ. Μπριγκ.: Καλὸν ἐγλετζέ ἠῦρε κείνος ἐδῶ Τσακίλ. || Φρ. Κάνε γλετζέ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συνών. Κ ἄ ν ε γ ο ῦ σ τ ο - π λ ἄ κ α - χ ἄ ς ι || Ἄσμ.

Καὶ μιὰ λαμπρή, μιὰ Κυριακή, μιὰ πῖσημην ἡμέρα βγήκαν οἱ κλέφτες 'ς τὸ γλεντζέ, νὰ ρίξουν τὸ λιθάρι Σουδεν.

Δὲν μ' εὐφραίνουν ἐγλεντζέδες οὔτε μὲ παρηγοροῦν, μόνο τὰ γλεντὰ σου μάτια, σὰν γυρίσουν καὶ μὲ δοῦν Κρήν.

Τὸ ἄχ, τὸ βᾶχ ἀπόχτησα καὶ τὸ βαστῶ 'ς τὸ στόμα καὶ τὸ χτικιὸ γιὰ ἐγλεντζέ καὶ κείτομαι 'ς τὸ στρώμα

Αἰγιν.

Τὰ πάθη μου εἶναι ἄνθη μου κ' οἱ πίκρες ἐγλετζές μου

κι ἂν βεριμένω γὼ χαρές, δὲ θὰ τίς δῶ ποτές μου Ἴος

"Εχω σου παραπόνεση ἐτοντεσὰ τὰί μέρες, γιὰτί 'μαι γὼ 'ς τὰ βάσανα κ' ἐσὺ 'ς τ'ς ἐγλετζέδες Κρήτ.

Ποιός κλέφτης τ' ἀποφάσισε νὰ βῇ μέσ' 'ς τὸ βαξέ μου,

νὰ πάρη τὸ βασιλικὸ ἀπού 'τονε γλετζές μου; αὐτόθι.

